

4. Odnosi li se na sudužnika iz ugovora o potrošačkom kreditu pojam „potrošač”, kako je definiran odredbama članka 2. točke (a) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, i članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 87/102/EEZ?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, je li načelo učinkovitosti prava dodijeljenih direktivama zadovoljeno kada je iznos kamate, naknada i troškova poznat jedino glavnom dužniku, putem mjesečnog izvotka o stanju računa ili stavljanjem obavijesti na oglasnu ploču u sjedištu banke?
6. Treba li Direktivu 87/102/EEZ tumačiti na način da je banka dužna u pisanom obliku izvijestiti kako dužnika tako i sudužnika o najvišem kreditnom limitu, godišnjoj kamati i troškovima koji se primjenjuju od dana sklapanja ugovora o potrošačkom kreditu, kao i o uvjetima pod kojima se ti elementi mogu izmijeniti, o postupku za raskid ugovora o potrošačkom kreditu i bilo kojoj promjeni tijekom trajanja ugovora o potrošačkom kreditu koja se odnosi na godišnju kamatu ili troškove nastale nakon potpisivanja ugovora o potrošačkom kreditu, u trenutku nastanka takve promjene, preporučenim pismom s povratnicom ili putem besplatnog izvotka o stanju računa?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 87/102/EEZ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (SL L 42, str. 48.) [neslužbeni prijevod].

⁽³⁾ Direktiva 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o izmjeni Direktive 87/102/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača (SL L 101, str. 17.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2014. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) – SC
Capoda Import Export SRL protiv Registrul Auto Român, Bejan Benone Nicolae**

(Predmet C-354/14)

(2014/C 361/05)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Capoda Import Export SRL

Tuženici: Registrul Auto Român, Bejan Benone Nicolae

Prethodna pitanja

1. Može li se li pravo Europske unije, točnije članak 34. UFEU-a, članak 31. stavak 1. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila [(Okvirna direktiva)] ⁽¹⁾ i članak 1. stavak 1. točke (t) i (u) Uredbe Komisije (EZ) br. 1400/2002 ⁽²⁾ tumačiti na način da se protiv nacionalnog propisa kao što je onaj iz članka 1. stavka (2) O.G.-a (Ordonanța Guvernului, dekret vlade) br. 80/2000, jer se njime uvodi mjere s učinkom istovrsnim količinskom ograničenju pri uvozu s obzirom na to da, u skladu s tim propisom, za slobodno kretanje (prodaju, distribuciju) novih proizvoda i potrošnog materijala iz kategorije proizvoda koji se odnose na prometnu sigurnost, zaštitu okoliša, energetska učinkovitost i zaštitu motornih vozila od krađe, prodavatelj/distributer/trgovac mora predočiti certifikat o homologaciji ili potvrdu o stavljanju u promet i/ili stavljanju na tržište koju je izdao proizvođač, ili je, kada ih prodavatelj/distributer/trgovac nije pribavio ili ih ne posjeduje, potrebno provesti postupak homologacije predmetnih proizvoda kod Registrul Auto Român (rumunjski registar vozila; u daljnjem tekstu: R.A.R.) i pribaviti certifikat o homologaciji radi stavljanja u promet i/ili stavljanju na tržište koju je izdao R.A.R., s obzirom na to da, čak i kad prodavatelj/distributer/trgovac posjeduje certifikat o sukladnosti radi stavljanja u promet i/ili stavljanja na tržište dijelova koje je stavio na raspolaganje distributer iz druge države članice EU, koji slobodno distribuira takve dijelove na državnom području te države članice, spomenuti certifikat nije dovoljan da bi se odobrili slobodno kretanje/prodaja/distribucija predmetne robe?

2. Može li se pravo Europske unije, točnije članak 34. UFEU-a, koji se odnosi na pojam „mjere s učinkom istovrsnim količinskom ograničenju”, članak 31. stavak 1. Direktive 2007/46/EZ i članak 1. stavak 1. točke (t) i (u) Uredbe Komisije (EZ) br. 1400/2002 tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu koji određuje da certifikat o sukladnosti radi stavljanja u promet i/ili stavljanja na tržište koje je stavio na raspolaganje distributer iz druge države članice u vezi s novim proizvodima i potrošnim materijalom iz kategorije proizvoda koji se odnose na prometnu sigurnost, zaštitu okoliša, energetske učinkovitost i zaštitu motornih vozila od krađe, nije dovoljan da bi se dopustilo slobodno stavljanje na tržište novih proizvoda i potrošnog materijala iz kategorije proizvoda koji se odnose na prometnu sigurnost, zaštitu okoliša, energetske učinkovitost i zaštitu motornih vozila od krađe, s obzirom na to da navedeni distributer iz druge države članice navedene dijelove slobodno distribuira na državnom području te druge države članice EU i pri čemu se, u skladu s navedenim certifikatom, predmetni dijelovi mogu stavljati na tržište na području Europske unije?

⁽¹⁾ (SL L 263, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1400/2002 od 31. srpnja 2002. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na vrste vertikalnih sporazuma i usklađenog djelovanja u sektoru motornih vozila (SL L 203, str. 30.) [neslužbeni prijevod].

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2014. uputio Conseil d'État (Francuska) –
Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) protiv Société
Sodiaal International**

(Predmet C-383/14)

(2014/C 361/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Tuženik: Société Sodiaal International

Prethodno pitanje

Primjenjuju li se odredbe četvrtog podstavka članka 3. stavka 1. Uredbe br. 2988/95 ⁽¹⁾, na temelju kojih zastara nastupa najkasnije na dan isteka razdoblja jednakog dvostrukom roku zastare, a nadležno tijelo ne odredi kaznu, osim ako je upravni postupak suspendiran u skladu s člankom 6. stavkom 1. te uredbe, isključivo u slučaju kada nadležno tijelo nije po isteku razdoblja jednakog dvostrukom roku zastare odredilo nikakvu kaznu u smislu članka 5. Uredbe ili se one primjenjuju i u slučaju kada u istom razdoblju nije donesena upravna mjera u smislu članka 4. Uredbe?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)